

“मीठे बच्चे- आफ्नो चरित्र सुधार्नको लागि यादको यात्रामा रहनु छ, बाबाको यादले नै तिमीलाई सदा सौभाग्यशाली बनाउँछ।”

प्रश्न:- अवस्थाको परख कुन समयमा हुन्छ? राम्रो अवस्था कस्तोलाई भनिन्छ?

उत्तर:- अवस्थाको परख बिरामी भएको बेला हुन्छ। बिरामीमा पनि खुसी कायम रहोस्। हर्षित चेहराद्वारा सबैलाई बाबाको याद दिलाइराख, यो नै हो राम्रो अवस्था। यदि स्वयं रुन्छौ, उदास हुन्छौ भने अरुलाई हर्षित कसरी बनाउन सक्छौ? जे भए पनि रुनु हुँदैन।

ओम् शान्ति। दुई शब्द गायन गरिन्छ- दुर्भाग्यशाली र सौभाग्यशाली। सौभाग्य गयो भने दुर्भाग्य भनिन्छ। स्त्रीको पति मर्यो भने त्यसलाई पनि दुर्भाग्य भनिन्छ, एकलै हुन्छन्। अहिले तिमीले बुझेका छौ- हामी सदाको लागि सौभाग्यशाली बन्छौ। त्यहाँ दुःखको कुरा हुँदैन। मृत्युको नाम हुँदैन। विधवा नाम नै हुँदैन। विधवालाई दुःख हुन्छ, रोइरहन्छन्। हुन त साधु-सन्त बनेका छन्, यस्तो होइन, उनीहरूलाई कुनै दुःख हुँदैन। कोही पागल पनि बन्छन्, बिमारी, रोगी पनि हुन्छन्। यो हो नै रोगी दुनियाँ। सत्ययुग हो निरोगी दुनियाँ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामीले दुनियाँलाई फेरि श्रीमत् अनुसार निरोगी बनाउँछौं। यस समयमा मनुष्यहरूको चरित्र धेरै खराब छ। चरित्र सुधार्नको लागि पनि अवश्य विभाग हुन्छ। विद्यालयमा पनि विद्यार्थीहरूको रजिस्टर राखिन्छ। उनीहरूको चरित्रको बारेमा थाहा हुन्छ। त्यसैले बाबाले पनि रजिस्टर राख्न लगाउनु भएको थियो। हरेकले आफ्नो रजिस्टर राख। क्यारेक्टर हेर्नु छ- मैले कुनै भूल त गर्दिनँ? पहिलो कुरा त बाबालाई याद गर्नु छ। उहाँबाट नै तिमी चरित्र सुधिन्छ। आयु पनि बढ्छ, एकको यादबाट। यो त हो ज्ञान रत्न। यादलाई रत्न भनिँदैन। यादबाट नै तिमी चरित्र सुधिन्छ। यो ८४ जन्मको चक्र तिमी सिवाय अरु कसैले सम्झाउन सक्दैन। यसमा नै सम्झाउनु छ- विष्णु र ब्रह्मा। शंकरको त क्यारेक्टर भन्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- ब्रह्मा र विष्णुको आपसमा के सम्बन्ध छ? विष्णुको २ रूप हो-लक्ष्मी-नारायण। उनैले फेरि ८४ जन्म लिन्छन्। ८४ जन्ममा आफैं पूज्य र आफैं पुजारी बन्छन्। प्रजापिता ब्रह्मा त अवश्य यहाँ नै हुनुपर्छ नि। साधारण तन चाहिन्छ। धेरैजसो यसमा नै अल्मलिन्छन्। ब्रह्मा त हुन् नै पतित-पावन बाबाको रथ। भन्छन् पनि- दूरदेश का रहने वाला आया देश पराये.... पावन दुनियाँ बनाउने पतित-पावन बाबा पतित दुनियाँमा आउनु भयो। पतित दुनियाँमा एउटा पनि पावन हुन सक्दैन। अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ- हामीले ८४ जन्म कसरी लिन्छौ। कसैले त लिन्छ नि। जो सबैभन्दा पहिला आउँछन्, उनीहरूको नै ८४ जन्म हुन्छ। सत्ययुगमा देवी-देवता नै आउँछन्। मनुष्यहरूको अलिकति पनि ख्याल चल्दैन, ८४ जन्म कसले लिन्छन्। यो बुझ्ने कुरा हो। पुनर्जन्मलाई त सबैले मान्छन्। ८४ पुनर्जन्म भयो, यो धेरै युक्तिले सम्झाउनु छ। ८४ जन्म त सबैले लिँदैनन् नि। एकचोटि सबै कहाँ आउँछन् अनि शरीर कहाँ छोड्छन् र। भगवानुवाच पनि छ- तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ, भगवान नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ। तिमी आत्माहरूले ८४ जन्म लिन्छौ। यो ८४ को कहानी बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई बसेर सुनाउनु हुन्छ। यो पनि एक पढाइ हो। ८४ को चक्रलाई जान्न त धेरै सहज छ। अरु धर्मकाले यी कुरालाई बुझ्दैनन्। तिमीहरू सबैले पनि ८४ जन्म लिँदैनौ। सबैको ८४ जन्म हुने हो भने त सबै सँगै आउने भए। यो पनि हुँदैन। सारा कुरा पढाइमा र यादमा आधारित छ। त्यसमा पनि नम्बरवन हो याद। कठिन विषयमा अंक पनि धेरै मिल्छ। उनीहरूको प्रभाव पनि हुन्छ। उत्तम, मध्यम, कनिष्ठ विषय हुन्छन् नि। यिनीहरूमा २ मुख्य छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यो भने सम्पूर्ण निर्विकारी बन्छौ र फेरि विजय मालामा उनिन्छौ। यो हो रेस। पहिला त स्वयंलाई देख्नु छ- मैले कहाँसम्म धारणा गरेको छु? कति याद गर्छु? मेरो चरित्र कस्तो छ? यदि म स्वयंमा नै रुने बानी छ भने अरुलाई हर्षित बनाउन कसरी सक्छु? बाबा भन्नुहुन्छ- जो रुन्छन् उनले गुमाउँछन्। जे भए पनि रुनु छैन। बिरामी हुँदा पनि खुसीले यति त भन्न सक्छौ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नुहोस्। बिरामीमा नै अवस्थाको परख हुन्छ। कष्टमा थोरै दुखाइको आवाज त निस्किन्छ तर आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु छ। बाबाले सन्देश दिनु भएको छ। पैगम्बर-मेसेन्जर एक शिवबाबा हुनुहुन्छ, अरु कोही छँदै छैन। बाँकी जसले पनि सुनाउँछन्, सारा भक्ति मार्गको कुरा। यस दुनियाँको जति पनि चीजहरू छन्, सबै विनाशी छन्। अब तिमीलाई त्यहाँ लैजान्छु, जहाँ टुट-फुट हुँदैन। त्यहाँ त चीजहरू नै यस्तो राम्रो बन्छन्, जुन टुट्ने नाम नै हुँदैन। यहाँ विज्ञानद्वारा कति चीजहरू बन्छन्। त्यहाँ पनि त विज्ञान अवश्य हुन्छ किनकि तिमी लागि धेरै सुख हुनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ-

तिमी बच्चाहरूलाई केही पनि थाहा थिएन। भक्ति मार्ग कहिले सुरु भयो, कति तिमीले दुःख देख्यौ- यो सबै कुरा अहिले तिमी बढिमा छ। देवताहरूलाई भनिन्छ नै सर्वगुण सम्पन्न..... फेरि ती कला कसरी कम भए? अहिले त कुनै कला बाँकी छैन। चन्द्रमाको पनि बिस्तारै बिस्तारै कला कम हुन्छ नि।

तिमीले बुझेका छौ- यो दुनियाँ पनि पहिला नयाँ हुँदा त्यहाँ हरेक चीज सतोप्रधान फस्टकलास हुन्छ। फेरि पुरानो हुँदै कला कम हुँदै जान्छ। सर्वगुण सम्पन्न यी लक्ष्मी-नारायण हुन् नि। अहिले बाबाले तिमीलाई सच्चा सच्चा सत्य नारायणको कथा सुनाइरहनु भएको छ। अहिले हो रात फेरि दिन हुन्छ। तिमी सम्पूर्ण बनेपछि तिमी लागि फेरि सृष्टि पनि त्यस्तै हुनुपर्छ। ५ तत्त्व पनि सतोप्रधान (१६ कला सम्पूर्ण) बन्छन् त्यसैले शरीर पनि तिमी नेचुरल ब्युटीफुल हुन्छ। सतोप्रधान हुन्छ। यो सारा दुनियाँ १६ कला सम्पूर्ण बन्न पुग्छ। अहिले त कुनै कला छैन, जति पनि ठूला-बडा व्यक्तिहरू छन् अथवा महात्मा आदि छन्, यो बाबाको ज्ञान उनको तर्कदिरमा छैन। उनीहरूलाई आफ्नै घमण्ड छ। धेरैजसो गरिबहरूको तर्कदिरमा नै छ। कसैले भन्छन्- यति उच्च बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ त कोही बडे राजा अथवा पवित्र ऋषि आदिको तनमा आउनु पर्छ। पवित्र हुन्छन् संन्यासीहरू। नेत्र पवित्र कन्याको तनमा आउनु पर्छ। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ- म कसमा आउँछु। म आउँछु नै उनमा जसले पूरा ८४ जन्म लिन्छन्। एक दिन पनि कम होइन। कृष्ण जन्म, त्यति बेलादेखि १६ कला सम्पूर्ण ठहरिए। फेरि सतो, रजो, तमोमा आउँछन्। हर चीज पहिला सतोप्रधान फेरि सतो, रजो, तमोमा आउँछ। सत्ययुगमा पनि यस्तो हुन्छ- बच्चा सतोप्रधान हुन्छ फेरि ठूलो भएपछि भन्छ अब म यो शरीर छोडेर सतोप्रधान बच्चा बन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई यति नैशा छैन। खुसीको पारा चढ्दैन। जसले राम्रो मेहनत गर्छन्, उनलाई खुसीको पारा चढिरहन्छ। चेहरा पनि हर्षित हुन्छ। पछि गएर तिमीलाई साक्षात्कार भइरहन्छ। जस्तै घरको नाजिक आइपुगेपछि फेरि घरबार, भवन आदि याद आउँछ नि। यो पनि यस्तै हो। पुरुषार्थ गर्दै गर्दै तिमी प्रारब्ध जब समीप हुन्छ अनि धेरै साक्षात्कार भइरहन्छ। खुसीमा रहन्छौ। जो फेल हुन्छन्, लाजले मर्छन्। तिमीलाई पनि बाबाले बताउनु हुन्छ, फेरि धेरै पछुताउनु पर्नेछ। आफ्नो भविष्यको साक्षात्कार गर्छौ, म के बन्छु? बाबाले देखाउनु हुन्छ- यो यो विकर्म आदि गरेका छौ। पूरा पढेनौ, विश्वासघाती बन्यौ, त्यसैले यो सजाय मिल्छ। सबै साक्षात्कार हुन्छ। बिना साक्षात्कार सजाय कसरी दिने? अदालतमा पनि बताउँछन्- तिमीले यो यो गरेका छौ, त्यसको सजाय हो। जबसम्म कर्मातीत अवस्था हुँदैन तबसम्म केही न केही निशानी रहन्छ। आत्मा पवित्र भएपछि फेरि त शरीर छोड्नुपर्छ। यहाँ रहन सकिँदैन। त्यो अवस्था तिमीले धारण गर्नु छ। अब तिमी फर्केर जान्छौ फेरि नयाँ दुनियाँमा आउनको लागि तयारी गर्छौ। तिमी पुरुषार्थ नै छ- हामी छिटो छिटो जाऔं, फेरि छिट्टै नै आऔं। जस्तै बच्चाहरूलाई खेलमा दौडाउँछन् नि। निशानसम्म पुगेर फेरि फर्केर आउनु पर्छ। तिमी पनि छिटो जानु छ, फेरि पहिलो नम्बरमा नयाँ दुनियाँमा आउनु छ। तिमी दौड हो यो। विद्यालयमा पनि दौड गराउँछन् नि। तिमी हो यो प्रवृत्ति मार्ग। पहिला सुरुमा तिमी पवित्र गृहस्थ धर्म थियो। अहिले छ विकारी फेरि निर्विकारी दुनियाँ बन्छ। यी कुरा तिमीले स्मरण गरिरह्यौ भने पनि धेरै खुसी हुन्छ। हामीले नै राज्य लिन्छौ फेरि गुमाउँछौ। हीरो-हीरोइन भन्छन् नि। हीरा जस्तो जन्म लिएर फेरि कौडी जस्तो जन्ममा आउँछन्।

बाबा भन्नुहुन्छ- अब तिमीले कौडीको पछाडि समय बर्बाद नगर। यिनले भन्छन्- मैले पनि समय बर्बाद गर्थे। मलाई पनि भन्नुभयो- अब त तिमी मेरो बनेर यो रुहानी धन्दा गर। अनि झट्ट सबैथोक छोडिदिए। पैसा कहीं पर्याक्नु त छैन। पैसा त काममा आउँछ। पैसा बिना कुनै भवन आदि कहाँ मिल्न सक्छ। पछि गएर ठूला ठूला धनवान आउने छन्। तिमीलाई मदत दिइरहन्छन्। एक दिन तिमीले ठूला ठूला कलेज, युनिभर्सिटीमा पनि गएर भाषण गर्नुपर्छ- यो सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ। इतिहास दोहोरिन्छ, आदिबाट अन्त्यसम्म। सत्ययुगदेखि कलियुगसम्म सृष्टिको इतिहास-भूगोल हामीले बताउन सक्छौं। चरित्रको विषयमा त तिमीले धेरै सम्झाउन सक्छौं। यी लक्ष्मी-नारायणको महिमा गर। दुनियाँ कति पावन थियो, दैवी चरित्र थियो। अब त आसुरी चरित्र छ। अवश्य फेरि चक्र दोहोरिन्छ। हामीले विश्वको इतिहास-भूगोल सुनाउन सक्छौं। त्यहाँ पनि राम्रा-राम्रा नै जानुपर्छ। जस्तै कुनै आध्यात्मिक समाज छ, त्यहाँ तिमीले भाषण गर। कृष्ण त देवता थिए, सत्ययुगमा थिए। पहिला सुरुमा हुन्छन् श्रीकृष्ण, जो फेरि नारायण बन्छन्। हामी तपाईंलाई श्रीकृष्णको ८४ जन्मको कहानी सुनाउँछौं, जुन अरू कसैले सुनाउन सक्दैन। यो शिर्षक कति महान् छ। होसियारले भाषण गर्नुपर्छ। अहिले तिमी दिलमा आउँछ, हामी विश्वको मालिक बन्छौं, कति खुसी हुनुपर्छ। भित्र मनमा यो जप गर, फेरि तिमीलाई यस दुनियाँमा केही राम्रो लाग्दैन। यहाँ तिमी आउँछौ नै विश्वको मालिक बन्न- परमपिता परमात्माद्वारा। विश्व त यस दुनियाँलाई

नै भनिन्छ। ब्रह्मलोक वा सूक्ष्मवतनलाई विश्व भनिदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म विश्वको मालिक बन्दिनँ। यस विश्वको मालिक तिमी बच्चाहरूलाई बनाउँछु। कति गहन कुरा छ। तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु। फेरि तिमी मायाको दास बन्छौ। यहाँ जब सामुनने योगमा बसाउँछौ तापनि याद दिलाउनु पर्छ— आत्म-अभिमानि भएर बस्नुहोस्, बाबालाई याद गर्नुहोस्। ५ मिनेटपछि फेरि भन। तिम्रो योगका प्रोग्राम चल्छन् नि। धेरैको बुद्धि बाहिर गइहाल्छ त्यसैले ५-१० मिनेटपछि फेरि सावधान गर्नुपर्छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर बस्नु भएको छ? बाबालाई याद गर्नु भएको छ? अनि स्वयंको पनि अटेन्शन हुन्छ। बाबाले यी सबै युक्तिहरू बताउनु हुन्छ। घरी-घरी सावधान गर। आफूलाई आत्मा सम्झेर शिवबाबाको यादमा बस्नु भएको छ? जसको बुद्धियोग भट्केको छ, ऊ सजग हुन्छ। घरी-घरी यो याद दिलाउनु पर्छ। बाबाको यादबाट नै तिमी पारी जान्छौ। गायन पनि गर्छन्— खिवैया, मेरो नाउ पार लगाउनुहोस्। तर अर्थलाई बुझ्नेका छैनन्। मुक्तिधाममा जानको लागि आधाकल्प भक्ति गरेका हौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्यौ भने मुक्तिधाममा जान्छौ। तिमी बस्छौ नै पाप काट्नको लागि, फेरि पाप किन गर्छौ? नत्र फेरि पाप हुन्छ। नम्बरवन यो पुरुषार्थ हो— आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नु। यस्तो सावधान गरिरह्यौ भने आफ्नो पनि अटेन्शन रहन्छ। स्वयंलाई पनि सावधान गर्नु छ। स्वयं पनि यादमा बस अनि अरूलाई बसाऊ। हामी आत्मा हौं, जान्छौं आफ्नो घर। फेरि आएर राज्य गर्छौं। आफूलाई शरीर सम्झनु— यो पनि एक कडा बिमारी हो, त्यसैले नै सबै रसातलमा पुगेका छन्। उनलाई फेरि मुक्त गर्नु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) आफ्नो समय रूहानी धन्डामा सफल गर्नु छ। हीरा जस्तो जीवन बनाउनु छ। आफूलाई सावधान गरिरहनु पर्छ। शरीर सम्झने कडा बिमारीबाट बच्ने पुरुषार्थ गर्नु छ।

२) कहिल्यै पनि मायाको दास बन्नु छैन, भित्र जप गर्नु छ— म आत्मा हुँ। खुसी हुनु पर्छ— हामी भिखारीबाट राजकुमार बनिरहेका छौं।

वरदानः— पवित्रताको शक्तिद्वारा सूक्ष्मवतन वा तीनै लोकहरूको अनुभव गर्ने श्रेष्ठ भाग्यवान भव जुन बच्चाहरूसँग पवित्रताको शक्ति छ, बुद्धियोग बिल्कुलै रिफाइन छ, यस्ता भाग्यवान् बच्चाहरूले सजिलैसँग तीनै लोकको भ्रमण गर्न सक्छन्। सूक्ष्मवतनसम्म आफ्नो संकल्प पुर्याउनको लागि सर्व सम्बन्धहरूको सारयुक्त महीन याद हुनु पर्छ। यो नै सबैभन्दा शक्तिशाली तार हो, यसमा मायाले हस्तक्षेप गर्न सक्दैन। सूक्ष्मवतनको रौनकलाई अनुभव गर्न स्वयंलाई पवित्रताको शक्तिले सम्पन्न बनाऊ।

स्लोगनः— कुनै व्यक्ति, वस्तु र वैभवप्रति आकर्षित हुनु नै साथी बाबालाई संकल्पद्वारा छोडिदिनु हो।